

РЕШЕНИЕ

№ 26390

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7090** по описа за **2024** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Р. М. Г., ЕГН [ЕГН], срещу решение № 2647 от 04.06.2024г. по НАХД № 11007/2023г. на Софийски районен съд, НО, 133-ти състав. С решението е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-023870 от 24.11.2022г., издадено от началник група към СДВР, отдел"ПП" към СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП , на основание чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено без да са съобразени в съвкупност събраните в хода на производството доказателства. Искане се отмяна на решението и на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът поддържа касационната жалба с релевираните в нея доводи.

Ответникът по касационната жалба не е изпратил представител и не е изразил становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е потвърдил изцяло Наказателно постановление № 22-4332-023870 от 24.11.2022г., издадено от началник група към СДВР, отдел "ПП" към СДВР, с което на Р. М. Г. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева и "лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, на основание чл. 174, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП.

Решението е законосъобразно. Постановено е по подадена в срок жалба, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 06.11.2022 г. в 20:42 часа в [община], по общински път I-6 (П. – С.) с посока на движение от [населено място] към [улица] жалбоподателят управлявал лек автомобил марка „К.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на И. И. Д.. По същото време жалбоподателят бил спрян за проверка след КПП В. от свидетелите Е. В. С. на длъжност „младши автоконтрольор“ към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ и колегата й А. М. К.. Причина за проверката било обстоятелството, че водачът използвал мобилен телефон докато шофирал. В хода на проверката жалбоподателят Г. бил леко притеснен, поради което контролните органи го попитали дали употребява наркотични вещества, на което той отговорил утвърдително. Свидетелите С. и К. поискали да извършат проверка на жалбоподателя за наличието на наркотични вещества и упойващи вещества в слюнката на жалбоподателя с DrugTest 5000 ARKD 0049, като му разяснили, че отказът от тестване се наказва с административна санкция. Жалбоподателят отказал теста. Предвид това на жалбоподателя Г. бил издаден талон за медицински изследване с номер 087106, съгласно който следвало да се яви във Военно медицинска академия в срок от 40 минути от връчването на талона, за вземане на кръвни проби за установяване наличието на наркотични вещества в кръвта му. Екземпляр от талона за медицинско изследване бил връчен на жалбоподателя Г. в 21:15 минути, като жалбоподателя получил същия срещу подпис.

При тези обстоятелства свидетелят Е. С. съставила на жалбоподателя Г. А. Серия GA

№ 33666 от 06.11.2022 г. Същият бил съставен в присъствието на един свидетел - свидетеля К., който е и очевидец на нарушението, и в присъствието на жалбоподателя, който получил екземпляр от съставения А. срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не е постъпило възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на съставения А. е издадено процесното наказателно постановление (НП) № 22-4332-023870 от 24.11.2022 г., с което на основание чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП са наложени на жалбоподателя Г. административни наказания “глоба” в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Няма писмени доказателства за датата на връчване на НП на санкционираното лице, според АНО (в придружителното писмо) това е 27.07.2023 г., на която дата е депозирана и жалбата.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да постанови решението си, съдът е провел пълно и законосъобразно съдебно следствие и е събрал необходимите доказателства. Разпитани са установените по делото свидетели: Е. В. С. и А. М. К. както и от са приобщени по надлежния процесуален ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства: талон за медицинско изследване № 087106; справка картон на водача; Заповед № 8121к-ВНО/23.10.2019г. на министъра на МВР; Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на МВР.

В съдебното производство пред СРС не са допуснати нарушения, които да обусловят отмяна на решението. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на издаденото наказателно постановление.

Настоящата съдебна инстанция констатира, че актът и наказателното постановление са издадени в законовите срокове по чл. 34 от ЗАНН. А. съдържа задължителните реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН. Несъмнено от доказателствата по делото е установено посоченото в НП нарушение.

Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв. Р. Г. е бил поканен да бъде проверен за употреба на наркотични вещества с техническо средство DrugTest 5000 № АРКД0049, но е отказал. Издаден е

и талон за медицинско изследване, но по делото няма данни Г. да се е явил за вземане на кръвна проба. От обективна страна жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство за наличие на наркотични вещества. От субективна страна, нарушението е извършено виновно - при форма на вината – пряк умисъл. Като правоспособен водач на МПС, жалбоподателят е бил наясно със задълженията си и съзнателно ги е нарушил. Санкцията за нарушението е наложена на правилно правно основание (чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП).

Актът и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, което се установява от приложената по делото заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи и заповедта за назначаване на длъжност и встъпване в длъжност на наказващия орган, които са представени по делото.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2647 от 04.06.2024г. по НАХД № 11007/2023г. на Софийски районен съд, НО, 133-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: